

מניעת אלימות בזוגיות עם ואצל נוער תדריך לארגוני חינוך בלתי פורמלי

למסגרות חינוך בלתי פורמלי יש כוח עצום בתהליכי עיצוב העצמי של בני/ות נוער. עבור בני ובנות נוער רבים, החינוך הבלתי פורמלי הוא מרחב בטוח שבו הם יכולים להיות עצמם, מבחירה עצמית שלהם, ללא הלחצים של בית הספר או הבית. כאנשי ונשות חינוך הנמצאים/ות איתם/ן בשטח, אתם זוכים לאמונם ומהווים עבורם דמות בוגרת משמעותית ומודל לחיקוי. אלימות בזוגיות היא תופעה חברתית קשה ורחבת היקף, הקיימת בקרב 1 מכל 10 זוגות בישראל. היא אינה פוסחת על זוגיות צעירה ועלולה להופיע כבר בשלבי החיזור הראשונים. לצוותים בחינוך הבלתי פורמלי, כמי שרואים את הדינמיקות החברתיות מקרוב, יש את ההזדמנות הנדירה והאחריות לייצר נורמות, לזהות בזמן, להוות כתובת בטוחה, ולצייד את הנוער בכלים לקשר בריא. התדריך הבא נועד לתת לכם ולכן מסגרת חשיבה, כלים מעשיים לשילוב מניעת אלימות בזוגיות בעשייה היומיומית שלכם/ן ודרכי פעולה במקרה של זיהוי נורות אדומות.

התדריך הבא נועד לתת לכם כלים מעשיים
לשילוב מניעת אלימות בזוגיות בעשייה
היומיומית שלכם, ולדעת כיצד לפעול נכון
כשעולה חשש.

מהי זוגיות בריאה ומהי זוגיות שאינה בריאה?

בני ובנות נוער רבים/ות עוסקים/ות לא מעט במיניות ובזוגיות - במחשבות בינן לבין עצמן, בשיח בקבוצת השווים, בשיח עם מבוגרים/ות משמעותיים/ות ובהתנסויות ממשיות. שיח אישי ובין-אישי זה בגיל ההתבגרות מהווה מרחב שבו מעוצבת תפיסת המיניות והזוגיות של הנערות/ים. קיומו של שיח חינוכי בנושא זוגיות ומיניות מיטיבות מסייע לנוער לבחור בחירות קשובות ומוגנות, ומהווה מפתח למניעת זוגיות פוגענית ואלימה. לכן חשוב שנדע, ושהנוער ידע, לזהות את ההבדלים.

מאפיינים של זוגיות בריאה ומיטיבה

תקשורת וכבוד:

יכולת לקיים שיח פתוח והקשבה הדדית, לפרגן לבן/בת הזוג. יכולת לדבר על רגשות ללא חשש מביקורת.

אמון ופרטיות:

קבלת הפרטיות והמרחב האישי של כל אחד/ת בזוגיות.

עצמאות וחופש בחירה:

הכרה בזוגיות שמתקיימת בה גם מרחבים של נפרדות. קבלת הגבולות של בן/בת הזוג. שמירה של כל אחד מבני הזוג על קשרים עם משפחה וחברות/ים, המשך עיסוק בתחביבים אישיים (כמו הגעה לתנועה או לחוג) וכדומה.

ניהול קונפליקטים:

יכולת לנהל חילוקי דעות בתוך מרחב של כבוד הדדי. יכולת להגיע להסכמה או פשרה שאינם מונעים מהחשש מתגובת הצד השני.

מאפיינים של זוגיות לא מיטיבה ואלימה

ביקורת והקטנה:

זלזול מתמשך, לעג, הורדת הביטחון העצמי של בן/בת הזוג, הטלת אשמה חוזרת ונשנית.

רכושנות:

דרישה לבלעדיות על הזמן, בידוד חברתי ממשפחה וחברים/ות אחרים, פיקוח ומעקב אחר הצעדים של בן/בת הזוג. קנאה קיצונית המוסווית לעיתים כ"דאגה" או "אהבה עיוורת", ניסיונות מתמשכים לשליטה על בן/בת הזוג ואובססיביות כלפיו/ה.

חוסר איזון:

צד אחד שמקבל את כל ההחלטות בקשר, בעוד הצד השני חושש להביע דעה ("הליכה על ביצים").

חציית גבולות:

חוסר כבוד למילה "לא", הפעלת לחץ (רגשי או מיני) ושבירת גבולות אישיים.

פגיעה פיזית:

מכות, דחיפות, כפייה בכוח של יחסים אינטימיים, השלכת חפצים ועוד.

זיהוי נורות אדומות מבחוח

כאנשי ונשות צוות, לא את כל הסימנים לזוגיות פוגענית תוכלו לראות מבחוח. אלו נורות האזהרה שעשויות לאותת לכן/ם כי נער או נערה נמצאים/ות בקשר פוגעני:

נורות אדומות בשלב החיזור (לפני שיש "זוגיות" רשמית)

הדינמיקה הפוגענית מתחילה לעיתים קרובות עוד לפני שהקשר ממוסד. שימו לב למצבים הבאים:

הטרדה במסווה של "רומנטיקה": הופעה לא מוזמנת בבית, אצל חבר/ה או בחוג/פעילות כדי "להפתיע", הצפה בלתי פוסקת בהודעות, ודרישה לזמינות מיידית עוד בטרם נבנה קשר אמיתי.

חוסר כבוד ל"לא" ופריצת גבולות: התעקשות בלתי פוסקת מצד המחזר/ת למרות סירוב מפורש (להיפגש, לתת מספר טלפון), תוך התייחסות לסירוב כאל "משחק קשה להשגה" שיש לנצח בו.

"הפצצת אהבה" (Love Bombing) ולחץ למחויבות: הצהרות אהבה מוגזמות, מתנות גדולות, והפעלת לחץ למחויבות אינטנסיבית ובלעדית כבר בימים הראשונים של ההיכרות.

נורות אדומות בתוך הקשר הזוגי

כשבני/ות הנוער כבר נמצאים/ות במערכת יחסים, אלו הסימנים שתוכלו לראות ועשויים לאותת על פגיעה:

שינויים התנהגותיים

וחיצוניים: שינוי קיצוני בסגנון הלבוש, הסתגרות, חרדה או רתיעה כשמקבלים הודעה

הקטנה פומבית במרחב החברתי: זלזול פומבי, השתקה או עקיבות "בצחוק" בנוכחות חברים.

הצדקת פגיעה:

הנערה/ה מרבים להתנצל על התנהגות בן/בת הזוג, או מראים פחד מובהק להכעיס אותם.

מעקב ונוכחות אובססיבית:

מתקשרים ללא הרף במהלך הפעילות, דורשים דיווח על מיקום, או מגיעים למקום כדי "לפקח"

בידוד חברתי וניתוק:

מפעילויות, התרחקות מחברים קרובים לטובת שהייה בלעדית עם בן/בת הזוג.

נורות אדומות בשיח החברתי הקבוצתי (אקלים מנרמל אלימות)

כמדריכים/ות, אתם שומעים את "שיחות המסדרון" של הקבוצה.

לעיתים הבעיה אינה רק אצל זוג ספציפי, אלא בנורמות של הקבוצה כולה שמאפשרות לאלימות לצמוח:

שיח מחפצן ומבזה: דירוג של מראה חיצוני, "צחוקים" על חשבון הפצת שמועות מיניות, או שיתוף תמונות אינטימיות (גם של מישהו/י מחוץ לקבוצה) ללא גינוי מצד החברים.

האשמת הנפגע/ת: התבטאויות שמצדיקות פגיעה או הטרדה בגלל לבוש, התנהגות או מוטיבין ("היא הביאה את זה על עצמה", "הוא פשוט סמרטוט שלה")

נרמול קנאה ושליטה כאקט רומנטי: מתן לגיטימציה לקנאה ("ברור שהוא יכעס שהיא דיברה עם מישהו אחר, הוא אוהב אותה", "היא לא מרשה לו לצאת בלעדיה")

עידוד ללחץ חברתי/מיני: שיח גברי או נשי שמעודד בני/ות נוער "ללחוץ" עד שיקבלו הסכמה, או לועג למי שמכבד גבולות ונעצר כשאומרים לו "לא".

מה אפשר לעשות במסגרות חינוך בלתי פורמלי?

חשוב לפעול במספר מישורים

קידום פעילויות והטמעת מסרים המקדמים זוגיות מיטיבה באופן מתמשך ובמגוון דרכים, למשל, על-ידי שימוש בדימויים אפקטיביים, קידום נורמות חברתיות תומכות זוגיות מיטיבה ומתן וידע אמין.

קידום פעילויות והטמעת מסרים של דה-לגיטימציה לזוגיות פוגענית, נצלנית ו אלימה, קידום נורמות חברתיות המגנות אלימות, מתן כלים להתערבות במקרים של חשד לאלימות אצל חבר/ה וחשיפה לכתובות רלוונטיות וידע אמין.

מתן כלים לצוותים ולמדריכות/ים לזיהוי נורות אדומות אצל בני/ות הנוער וליצירת שיח בנושא והפניה לכתובות רלוונטיות במקרים שבהם מזוהה סיכון.

בבניית פעילויות לנוער בנושא זה יש לשים לב למספר דגשים

עבדו עם ארגונים ואנשי ונשות מקצוע מומחים בקידום זוגיות מיטיבה, לצד המומחיות במניעת אלימות בזוגיות - מסמך זה מתמקד במניעת זוגיות אלימה, אך לציידו וכחלק ממנו עלינו לפתח תפיסה של זוגיות ומיניות מיטיבות בנעורים

לצד מרחבים מעורבים מגדרית, צרו מרחבים נפרדים מגדרית, המאפשרים שיח פתוח בנושא זוגיות¹

הפעילו רגישות ומודעות תרבותית והתאימו את הפעילות לתרבות ולשפה של הארגון שלכן/ם, כדי לשמור על רלוונטיות לבנות ובני הנוער.

¹נמליץ לקחת בחשבון מגוון מגדרי בקרב הנערות/ים, לזכור שלא כל בנות/י הנוער מרגישות/ים בנוח בחלוקה המגדרית וכן להתאים את היחס להפרדה או עירוב מגדרי למרחב התרבותי שבו הפעילות מתקיימת.

איך תוכלו להנגיש את הנושא בארגון שלכם/ן?

כדי להפוך את הארגון למרחב מוגן ומחנך, אין חובה לקיים הרצאות או סדנאות ייעודיות. ההנגשה צריכה להיות חלק מהשגרה:

שילוב מובנה במערכי הדרכה קיימים:

הכניסו התייחסות לזוגיות, גבולות והסכמה במסגרת סמינרי מנהיגות, מחנות קיץ, הכשרות מד"צים ופעולות שגרתיות העוסקות בחברות וקבלת האחר.

הכשרת מנהיגות נוער כסוכני שינוי:

בני ובנות נוער מקשיבים לחבריהם וחברותיהם. הכשירו קבוצות מנהיגות בתוך הארגון להיות "שגרירים" המקדמים שיח על זוגיות בריאה ועמידה מהצד (Bystanders) במצבי סיכון של חבריהם.

יצירת מרחב פיזי להעלאת מודעות:

תלו בלוח המודעות, במועדון או במסדרון פוסטרים עם מסרים קצרים על נורות אדומות, כולל מספרי חירום וקוד QR לאתרים אנונימיים לייעוץ. זה מאפשר פנייה דיסקרטית. בשירותים ניתן לתלות את מספרי החירום, אך את שאר המסרים כדאי למקם במרחב ציבורי ופתוח, שמזמין שיחה.

שימוש בתרבות הפופולרית כטריגר לשיח:

קיימו "ערבי צפייה" או דיונים סביב סרטים, סדרות או תוכניות ריאליטי פופולריות, ונתחו יחד עם הנוער את מערכות היחסים המוצגות בהם – מה רעיל ומה בריא.

מעורבות הורים וקהילה:

קיימו ערבי הסברה להורים כדי לצייד גם אותם בכלים לזיהוי נורות אדומות, ובכך צרו רשת ביטחון קהילתית משותפת לארגון ולבית.

למאגר תוכניות לנוער ולהורים: במאגר ניתן למצוא מגוון גדול של תוכניות לבני ובנות נוער ולצוותים, בהתאמה

גילאית ותרבותית. [מאגר תכניות מניעה לנוער וצעירים/ות - redlines](#)

מה לעשות במקרה של חשש? – פנייה יזומה ורגישה

הבחנתם/ן בנורה אדומה? אל תתעלמו. הנה 5 עקרונות זהב לפנייה יזומה

תזמון וסביבה בטוחה:

בחרו רגע שקט ופרטי לדבר בו עם הנער/ה, רחוק מאוזניים קשבות של חניכים אחרים, ובטח שלא בנוכחות בן/בת הזוג. אל "תפילו" עליהם את השיחה, אלא שאלו: "אפשר לשבת איתך כמה דקות? אני רוצה לדבר איתך על משהו". שמרו על דיסקרטיות כדי לייצר ביטחון.

שיקוף עובדות ללא שיפוט או תיוג:

הימנעו מלקבוע עובדות (אל תגידו: "הוא מתעלל בך" או "את בזוגיות אלימה"). במקום זאת, תארו את מה שאתם רואים: "שמתי לב שלא הגעת בחודש האחרון לפעולות", "ראיתי שאת נראית לחוצה כשהוא מתקשר".

הקשבה, תיקוף ואמונה:

אם הנער/ה משתפים, אל תקטעו אותם. תנו תוקף לרגשותיהם. משפטי המפתח שלכם הם: "אני מאמין/ה לך", "טוב ששיתפת אותי", "זו לא אשמתיך", ו-"את/ה לא לבד בזה". הימנעו ממתן עצות פסקניות.

הימנעות מפעולה פיזיה או עימות:

אל תתעמתו לעולם עם בן/בת הזוג הפוגעים – הדבר עלול להגביר את הסכנה לנפגע/ת. בנוסף, אל תלחצו על הנער/ה לנתק את הקשר מיד. עזיבת קשר אלים היא השלב המסוכן ביותר ודורשת ליווי מקצועי.

בניית רשת תמיכה והתייעצות חובה: שאלו: "מה יעזור לך להרגיש בטוח/ה יותר עכשיו?". במקביל, הבהירו שאינכם יכולים לשמור סוד שקשור לפגיעה. היוועצו מיידית עם גורם מקצועי בארגון (מנהל/ת מרכז, עו"ס, רכז/ת אזורי/ת) כדי למפות את צעדי ההמשך ולחבר את הנער/ה לאנשי המקצוע המוסמכים, תוך הבטחה שאתם ממשיכים ללוות אותם בתוך הארגון.

התייחסות מיוחדת: נוער החשוף לאלימות בבית

נערים ונערות הגדלים בבתים בהם קיימת אלימות זוגית בין ההורים, חווים פגיעה עמוקה וטראומה מתמשכת, גם אם האלימות אינה מופנית כלפיהם באופן ישיר. עצם החשיפה לאווירה של פחד, איומים, שליטה או אלימות במרחב שאמור להיות הבטוח ביותר (הבית), פוגעת בהתפתחותם. נוער זה נמצא בסיכון גבוה לפתח חרדות, קשיים חברתיים, וכן נטייה מסוכנת לאמץ ולשכפל את הדפוסים האלימים או הקורבניים בתוך מערכות היחסים הזוגיות שלהם עצמם. עבורם, מסגרת החינוך הבלתי פורמלי אינה רק מקום לבילוי, אלא פעמים רבות עוגן השפיות ומרחב הביטחון היחיד.

סימנים מזהים: מה נוכל לראות במסגרת הפעילות?

לעיתים קרובות הנוער ינסה להסתיר את המתרחש בבית, אך הלחץ הנפשי יזלוג אל הפעילות. שימו לב לסימנים הבאים:

הימנעות מחזרה הביתה:

הנערה/ה מגיעים ראשונים לפעילות, נאחזים במקום, מסרבים לעזוב בסוף היום ומחפשים תירוצים להישאר לעזור למדריכים גם כשכולם כבר הלכו.

עייפות כרונית וחוסר פניות:

חניכים שנראים מותשים באופן קבוע, מתקשים להתרכז בפעולה, או נרדמים. לעיתים קרובות הדבר נובע מלילות ללא שינה עקב צעקות או פחד בבית.

תגובות קיצוניות לקונפליקטים:

כאשר מתעורר ויכוח שגרתי בין חניכים, הנערה/ה עשויים להגיב באחת משתי דרכים קיצוניות: התפרצות זעם ואלימות (שכפול דפוסים מהבית), או לחלופין – קפיאה, בהלה מוגזמת, כניעה והסתגרות כדי להימנע מעימות בכל מחיר.

פגיעה עצמית:

לשים לב לבני נוער בעלי התנהגות אלימה כלפי עצמם, בעלי חיים או חפצים - לעיתים מבצעים מעשים אלו בכדי לאותת לכם באמצעות התנהגות פוגענית על כאב שהם חווים שאינו מובע במילים

דינמיקה חריגה מול ההורים:

פחד ורתיעה כאשר הטלפון מצלצל מהבית, היעדרות מוחלטת של ההורים מאירועי שיא וטקסים, או מנגד – הורה שמתקשר באופן אובססיבי למדריכ/ה כדי לפקח על הנערה/ה ולא מאפשר להם לצאת לטיולים מתוך שליטה נוקשה.

מה לעשות במקרה של חשש לנוער חשוף לאלימות בבית?

היו עוגן יציב (ללא חקירות אישיות):

אל תנסו להיות חוקרים ואל תשאלו שאלות ישירות על אלימות בבית (כמו "אבא מרביץ לאמא?"). במקום זאת, שקפו דאגה כנה למצבם: "אני רואה שאתה עייף מאוד לאחרונה", או "שמתי לב שממש נבהלת כשהם רבו קודם. אני כאן אם תרצי לדבר". תנו להם להוביל את הקצב. לעיתים הנער/ה לא יאמרו באופן ישיר, אבל ירמזו לנו בדרכים אחרות על קושי ומצוקה, וכדאי לחזור ולהתעניין כדי לבנות יחסי אמון. חשוב לשוחח איתו/ה ביחידות, לא להתחייב לסודיות (במקרים של חובת דיווח), אך להגיד שתעשו הכל כדי לסייע ולתמוך בו.

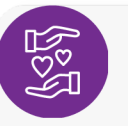
חובת דיווח:

כאשר עולה חשש לאלימות במשפחה המופנית כלפי קטין/ה, ישנה חובת דיווח לעו"ס לחוק הנוער או למשטרה. חובת הדיווח חלה על כל אדם בגיר, ועל אנשי חינוך אף מוטלת חובה מוגברת. פנו למנהל/ת המסגרת או לעובד/ת הסוציאלי/ת המלווה את הארגון לשם העברת הדיווח, היזהרו לא לשתף את מי מהמעורבים בחשד לפגיעה.

התייעצות ופנייה לעזרה:

כאשר בידכם מידע על ילדים או נוער שחשופים לאלימות בביתם, פנו למנהל/ת המסגרת או לעובד/ת הסוציאלי/ת המלווה את הארגון, לבחינת אפשרויות לסיוע מקצועי וזהיר שלא יסכן את הנער/ה. אם הנער/ה משתפים אתכם מיוזמתם, חזקו אותם על האומץ. הבהירו להם שהמצב בבית אינו באשמתם, ועזרו להם, יחד עם הצוות הבוגר בארגון, להתחבר לגורמי מקצוע שיוכלו לתת להם מעטפת תמיכה אמיתית.

שמירה על המסגרת כמרחב מוגן וצפוי:

נוער בצל אלימות חי בכאוס וחוסר ודאות. הדבר החשוב ביותר שאתם יכולים לעשות הוא לשמור על המסגרת עבורם כצפויה, יציבה וברורה. הקפידו על גבולות ברורים אך מכילים, תנו להם תפקידי אחריות קטנים שמעצימים אותם, וודאו שהם יודעים שהמקום הזה תמיד פתוח עבורם.

למי אפשר לפנות לעזרה או התייעצות?

118 - מוקד המידע והסיוע של משרד הרווחה (זמין 24/7, ניתן לפנות גם בווטסאפ אנונימי: 050-2270118).

דלת פתוחה - מרכזי ייעוץ לנוער ולצעירים בנושאי זוגיות, מיניות בריאה וגבולות. מעניקים מרחב בטוח ודיסקרטי להתייעצות (ניתן לפנות דרך האתר, בטלפון *6338 או למרכזים המקומיים).

צ'אט AnyTeen - צ'אט אנונימי ונגיש המיועד במיוחד לבני ובנות נוער. מופעל על ידי איגוד מרכזי הסיוע לנפגעות ולנפגעי תקיפה מינית.

1202 / 1203 - קווי הסיוע לנפגעי ולנפגעות תקיפה מינית (פועלים 24/7).

המועצה לשלום הילד - במקרה של חשש לנער/ה החשופים לאלימות בביתם

אתר **"קווים אדומים" (redlines.org.il)** - מרכז מידע נרחב, כלי זיהוי והפניות למגוון מענים מקצועיים בישראל בתחום מניעת האלימות בזוגיות.

גורמי המקצוע ברשות המקומית - יועצות בתי הספר, יחידות קידום נוער והמרכזים למניעה וטיפול באלימות במשפחה.

ספטמבר

פעילות

פעילות תיאום ציפיות ויצירת "חוזה קבוצתי" המדגיש מרחב בטוח, הקשבה וגבולות ברורים כבסיס לכל תקשורת בריאה (גם זוגית).

אירוע

פתיחת שנת פעילות

אוקטובר

פעילות

פעולה העוסקת ב"סליחה" ומתיחות בין חברים - מתי אפשר וצריך לסלוח, ואיפה עובר הגבול שבו סליחה לא מספיקה כי ההתנהגות חוצה קו אדום.

אירוע

חגי תשרי (זמן של חשבון נפש)

נובמבר

פעילות

פעולת שיא של מנהיגות הנוער. אפשר למשל ליצור ולהפיץ יחד קומיקס או איורים שממחישים סיטואציות של "נורות אדומות" ו"נורות ירוקות", ולשלב בהם את קווי הסיוע

אירוע

25 בנובמבר - יום המאבק הבינלאומי למניעת אלימות נגד נשים

דצמבר

פעילות

פעילות "נורות ירוקות" מול "נורות אדומות" - התמקדות דווקא בדברים המאירים, החיוביים והמחזקים במערכת יחסים מיטיבה, לעומת התנהגויות שמכבות אותנו.

אירוע

חג החנוכה (אור וחושך)

פברואר

פעילות

סדנה על גבולות במרחב הדיגיטלי (חיטוט בנייד, שיתוף מיקום), לצד דיון על "אהבה בריאה" מול "אהבה אובססיבית". אפשר גם להקליט עם הנוער פרק פודקאסט קצר שבו הם משוחחים על מהי זוגיות בריאה בעיניהם.

אירוע

ולנטיינ דיי (יום האהבה הבינלאומי)
יום האינטרנט הבטוח

מרץ

פעילות

שיח קבוצתי על פירוק סטריאוטיפים מגדריים – כיצד ציפיות חברתיות (כמו "גבר צריך לשלוט", "אישה צריכה לרצות") פוגעות בקשרים ומובילות לדינמיקות של כוחניות.

דיון על ה"מסכות" והתפקידים שאנחנו לוקחים על עצמנו בזוגיות ובחברה – עד כמה אנחנו מרגישים בנוח להיות עצמנו בקשר, ומתי אנחנו מסתירים פגיעה מאחורי חיוך.

אירוע

8 במרץ - יום האישה הבינלאומי

חג הפורים (מסכות ותחפושות)

אפריל

פעילות

פעילות העוסקת בחירות אישית לעומת רכושנות ושליטה בזוגיות – מה זה אומר להיות חופשי לבחור את החברים שלי ואת התחביבים שלי, גם כשאני בזוגיות.

אירוע

לקראת חג הפסח (מעבדות לחירות)

מאי

פעילות

שיבה סביב המדורה ודיון על "אש חברתית" - איך שמועות ולחץ חברתי יכולים להרוס קשרים, ואיך נוער יכול להתערב כ"צופה מהצד" (Bystander) כדי לכבות את האש ולא ללבות אותה.

אירוע

ל"ג בעומר (אש ושמועות)

יוני

פעילות

שיח על זוגיות בריאה בכל גווני הקשת, והעלאת המודעות לכך שנורות אדומות ודינמיקות של שליטה יכולות להתרחש בכל סוג של מערכת יחסים.

אירוע

חודש הגאווה (סובלנות לכולם)

יולי/אוגוסט

פעילות

פעולות הכנה ממוקדות לחופש על שמירת גבולות במסיבות, צריכת אלכוהול, תרבות של הסכמה (Consent), ואיך לשמור על חברים שלנו אם הם נמצאים במצב סיכון.

סיכום שנת הפעילות סביב הנושא ומתן כלים חיוביים - תחרות יצירת "ממים" או סרטוני טיקטוק של החניכים בנושא "ככה נראית חברות אמיתית".

אירוע

הכנה למחנות הקיץ ולחופש הגדול

ט"ו באב (חג האהבה הישראלי)